tate possideat, nec fratrem in circumscriptione verborum inducat, nihil promittat inhonestum, at si promiserit, tolerabilius est promissum non facere quod turpe sit (!).
Sepe plerique constringunt se iurisiurandi sacramento et cum ipsi cognoverint promittendum non fuisse, sacramenti tamen contemplatione faciunt quod sposponderint (!); sicut de Herode supra scripsimus, qui saltatrici premium turpiter promisit, crudeliter solvit. Turpe, quod regnum pro saltatione promittitur, crudele, quod mors professa iurisiurandi religione donatur. Quanto tolerabilius tale fuisset periurium sacramentum (!).‘ (III, 12, 76f.)
Et post pauca de Iepte disputans: ‚Miserabilis necessitas, quę solvitur parricidio. Melius est votum non solvere, vel quod sibi is cui promittitur nolit exsolvi.‘ (III, 12, 78f.).
Et post paululum: ‚Non semper igitur promissa solvenda omnia sunt.‘ (III, 12, 79)
Denique ipse Dominus, sicut scriptura indicat, frequenter suam mutat sententiam.

tione verborum inducat, nihil promittat inhonestum. At si promiserit, tolerabilius est promissum non facere quam facere quod turpe est.

Sepe, inquit, plerique se constringunt iurisiurandi sacramento, et cum ipsi cognoverint promittendum non fuisse, sacramenti tamen contemplatione faciunt quod spoponderunt.‘ (III, 12, 76f.)

Et paulo post: ‚Melius est votum non solvere, quod sibi is cui promittitur nolit exsolvi. (III, 12, 79).

Non semper promissa solvenda omnia sunt.‘ (III, 12, 79)
Denique ipse Dominus, sicut scriptura indicat, frequenter suam mutat sententiam.

possideat nec fratrem circumscriptione verborum seducat, nichil inhonestum promittat; ac si promiserit, tollerabilius est promissum non facere quam quod turpe sit facere.
Sepe plerique se constringunt iurisiurandi sacramento et cum ipsi cognoverint promittendum non fuisse, iuramenti tamen contemplatione faciunt quod spoponderint; sicut de Herode supra scripsimus, qui saltatrici premium turpiter promisit, crudeliter solvit. Turpe, quod regnum pro saltatione promittitur, crudele, quod mors prophete pro iurisiurandi religione datur. Quanto tollerabilius fuisset tale periurium sacramento!‘ (III, 12, 76f.) Et post pauca de Iepte disserens: ‚Miserabilis necessitas,‘ inquit, ‚que solvitur parricidio. Melius est non vovere, quam id, quod sibi is cui promittitur nollet, exsolvi.‘ (III, 12, 78f.)
Et post paululum: ‚Non igitur promissa omnia solvenda.‘ (III, 12, 79)

nec fratrem circumscriptione verborum inducat, nichil promittat inhonestum, aut si promiserit, tolerabilius est promissum non facere, quam facere quod turpe sit.‘ (III, 12, 76)

Item: ‚Non semper promissa solvenda sunt omnia.‘ (III, 12, 79)

Denique ipse Dominus frequenter suam mutat sententiam, sicut scriptura indicat.